

Informatie over Griekenland

Algemeen

Beknopte geschiedenis

De Griekse keuken

De Griekse taal

De Grieken en hun geloof

Cultuur en tradities

Misschien is het uw eerste kennismaking met dit mooie land met zijn honderden eilanden en eilandjes. Maar misschien ook hebt u Griekenland al lang geleden in uw hart gesloten en komt u er elk jaar terug. In beide gevallen zult u het prettig vinden (nog) wat meer over dit land en zijn bewoners te weten te komen. Prinos Reizen is gespecialiseerd in Griekenland. Wij willen u graag wat nader laten kennismaken met dit bijzondere land.

Algemeen

Griekenland is een land dat hoort bij Zuid-Europa, maar toch weer totaal anders is dan de omringende landen. Een bijzonder vakantieland met een eigen gezicht en karakter. Griekenland vormt als het ware het sluitstuk van Europa, zowel in het zuiden als in het oosten. Juist door de vele eilanden die het vasteland van Griekenland omringen is er heel veel variatie. Elk gebied heeft zijn eigen bijzonderheden; zo zijn de Cycladen-eilanden, met hun witte blokkenhuisjes weer totaal anders dan de Aegaïsche eilanden in het oosten, waar de uit stenen opgetrokken huizen met hout afgewerkt het landschap bepalen, evenals de vele Byzantijnse kerkjes. De Ionische eilanden in het westen zijn weer anders; hier domineert een prachtige groene natuur het landschap, terwijl je in de architectuur overal de Venetiaanse invloeden tegenkomt. Maar ook Kreta en Evia (twee eilanden die niet bij een eilandengroep horen) verschillen veel van elkaar. Daardoor is elke Griekenlandvakantie weer anders en niet echt vergelijkbaar, op een aantal elementen na. Cultuur en geloof van de Grieken is over heel Griekenland wel zo'n beetje hetzelfde. De tradities daarentegen verschillen sterk van regio tot regio. Dat maakt Griekenland zo boeiend; er valt altijd weer iets te leren over een bepaald reisgebied. Uiteraard beschikt Griekenland over prachtige stranden en baaien, ook hier verschillen de gebieden erg. Zelfs op de kleinere eilanden is de variatie enorm. Mooie zandstranden worden bijvoorbeeld afgewisseld door afgelegen baaitjes met kiezelstrandjes. Griekenland is ongeveer drie keer groter dan Nederland, de totale kustlijn bedraagt zo'n 15.000 kilometer, dus aan zee en strand geen gebrek. Aan zon ook niet echt, gemiddeld schijnt de zon 300 dagen per jaar, dus er heerst meestal een zeer aangename temperatuur, wat niet inhoudt dat het er altijd warm en zonnig is. In de wintermaanden kan het regenen en in de bergen valt zelfs sneeuw. Griekenland heeft in sommige gebieden op zeer bescheiden schaal zelfs skimogelijkheden.

Beknopte geschiedenis

De Grieken zijn erg trots op hun verleden. Griekenland heeft in veel opzichten een stempel gedrukt op Europa, denk bijvoorbeeld aan de democratie. Beroemde namen zijn die van de geschiedschrijver Strabo en de dichter Homerus met zijn wereldberoemde Ilias en Odyssee. En natuurlijk filosofen als Plato en Aristoteles om er maar twee te noemen. Het moderne Griekenland bestaat nog geen 200 jaar. In 1830 begon het land pas aan de modernisatie na 400 jaar Osmaanse bezetting en daarvoor werd het land lange tijd overheerst door o.a. de Venetianen en Franken.

Homerus

Homerus is de dichter die de prachtige werken de Ilias en de Odyssee geschreven heeft. Chios heeft de beste kaarten in handen om het geboorte-eiland van Homerus te zijn, maar andere plaatsen claimen hetzelfde.

Met de werken van Homerus in de hand heeft amateur-archeoloog Schlieman rond 1870

Troje ontdekt. Vanaf dat moment was dus het bewijs geleverd dat de werken van Homerus – althans gedeeltelijk – op waarheid berust

Geschiedenis van Griekenland, wat jaartallen

Vanaf 6000 v. Chr.	Prehistorie, Neolithicum.
5000-2600 v. Chr.	Ontwikkelde beschavingen op Kreta (Minoïsche cultuur), Cycladen en Evia
2600 v. Chr.	Vroege Bronstijd
2000 v. Chr.	Midden-Bronstijd of Midden-Helladische periode
1600 v. Chr.	Vroeg-Myceense periode en Late Bronstijd (vernoemd naar Mycene op de Peloponnesos)
1500 v. Chr.	Midden-Myceense periode (koepelgraven worden op het vasteland gebouwd)
1400 v. Chr.	Laat-Myceense periode (1350 v. Chr.: bouw leeuwenpoort)
1250 v. Chr.	Trojaanse oorlog o.l.v. Agamemnon van Mycene
1200 v. Chr.	IJzertijd (inval van de Doriërs), de duistere eeuwen
900 v. Chr.	Griekse kolonisatie
776 v. Chr.	Eerste geregistreerde Olympische Spelen in Olympia op de Peloponnesos (Archaïsche periode)
594 v. Chr.	Begin eigenlijke historie van Hellas (klassieke periode 500-323 v. Chr.)
561 v. Chr.	Peisistratos is alleenheerser in Athene
510 v. Chr.	Democratie onder Kleisthene
499 v. Chr.	Ionische opstand, men verliest van de Perzen.
492 v. Chr.	Begin Perzische Oorlogen
490 v. Chr.	Tweede Perzische Oorlog (Slag bij Marathon, eerste marathon-loop)
480 v. Chr.	Derde Perzische Oorlog
477 v. Chr.	Delisch-Attische Zeebond
399 v. Chr.	Plato, wijsgeer aller tijden, volgens zijn leerling Sokrates.
323 v. Chr.	Hellenistische periode of Hellenisme
146 v. Chr.	Romeinse overheersing.
395 na Chr. tot 15e eeuw	Het Byzantijnse tijdperk met rond de 7e eeuw veel invallen van piraten. Later de kruisvaarders en de Venetianen.
1453	De Osmanen veroveren Constantinopel. Hiermee komt er een eind aan het Byzantijnse tijdperk
1453-1832	Ottomaanse periode
1833	Onafhankelijk Griekenland. Koning Otto van Beieren wordt de eerste koning
20e eeuw	Na de Balkanoorlog worden in 1913 de eilanden in Noord-Griekenland herenigd.
1922	Grote Catastrofe, Griekenland probeert haar gebied in Klein-Azië te heroveren
1923	Verdrag van Lausanne, 'de volksruil'

1924	Nieuwe tijds kalender wordt ingevoerd, de Gregoriaanse kalender, behalve op Athos, hier blijft de Juliaanse kalender gehandhaafd
1940-1944	Tweede Wereldoorlog
1945-1949	Burgeroorlog
1967-1974	Kolonelsregime; dictatuur o.l.v. kolonel Papadopoulos.
1974	Griekenland wordt een parlementaire democratische republiek
1974	De Turken vallen Cyprus binnen
1979	Griekenland aspirantlid van de EU
1981	Griekenland treedt toe als lid van de EU

De Griekse keuken

Een van de belangrijkste elementen van de Griekse keuken is olijfolie. Inmiddels is het alom bekend dat olijfolie bijdraagt aan een gezonder leven. Het Mediterrane dieet krijgt steeds meer aandacht en door de vele onderzoeken van de laatste decennia is bewezen dat olijfolie zeer gezond is. In de Griekse keuken gebruikt men veel, heel veel olijfolie. Per persoon consumeert een Griek gemiddeld zo'n halve liter per persoon per week. In Nederland ligt het gebruik veel lager. Weetje: er bestaan heel veel soorten olijven; elk gebied heeft zijn eigen soort en niet iedere soort is geschikt om te eten. Evia, Kreta en Lesbos zijn grote producenten van olijven en olijfolie. U zult veel olijfbomen tegenkomen op deze eilanden.

Enkele voorgerechten of bijgerechten

Melitzanosalata	auberginesalade
Fava	puree van de fava-erwt
Gigantes	reuzebonen in tomatensaus
Patatokeftedes	gefritureerde aardappelballetjes
Keftedes	kleine gehaktballetjes met tomatensaus
Skordalia	knoflookdip
Tzatziki	yoghurt-kokkommerdip met veel knoflook
Dolmades	wijnbladeren gevuld met gehakt en rijst, maar soms ook met alleen rijst. Heerlijk met tzatziki.

Enkele hoofdgerechten die ook als mezedes op tafel worden gezet

Mousaka	ovenshotel met aardappel, courgette, aubergine en gehakt met bechamelsaus. Heerlijk met een Griekse salade: de Choriatici.
Gemista	gevulde tomaten of paprika, vaak vegetarisch, maar ook met een rijst-gehaktmengsel.
Pita me kreas	pastei gevuld met vleesmengsel
Tyriopita	kaaspastei
Spinakopita	spinaziepastei
Souzoukakia	Griekse langwerpige gehaktworstjes met een pittige tomatensaus met een snuffje kaneel erdoor.
Souvlaki	vleesspiesjes klaargemaakt op de grill of barbecue
Briam	vegetarische groenteshotel

Visgerechten

Garides saganaki	garnalen in een pannetje met fetakaas
Xifias souvlaki	spies met zwaardvis
Bakaliaros me skordahlia	gebakken stukjes kabeljauw met knoflooksaus

Pasta's (Macaronades)

Xylopites	deeg bereid met melk, daarna gedroogd. Xylopites worden in de wintermaanden gegeten, klaargemaakt als spaghetti met veel kaas. Een voedzame wintermaaltijd.
Thallasina	spaghetti met zeevruchten bereid.

Enkele nagerechten

Baklava	gebak gemaakt van lagen filodeeg met walnoten en gevuld met een amandelmengsel. De taart wordt overgoten met een honingsiroop.
Kataifi	lijkt op baklava qua vulling, maar uiterlijk zijn het rolletjes gemaakt van superdunne draden filodeeg; het wordt ook 'vrouwenhaar' genoemd.
Milopita	appeltaart

Weetjes:

- In Griekenland bestelt men een kilo wijn of een halve kilo wijn, respectievelijk een liter of een halve liter. U kunt ook gewoon een glas wijn bestellen.
- In de Griekse nachtclubs, de 'Bouzoukia' wordt eigenlijk alleen whisky gedronken, allerlei merken zijn verkrijgbaar. Soms kan men een wijntje of ander drankje bestellen.

Olijven en de olijfbom

Volgens de mythologie werd de olijfbom in het gebied dat nu Griekenland heet, verspreid door de Kouretes, de reusachtige goedhartige goden afkomstig van het eiland Evia, die vooral bekend geworden zijn door de geboorte van Zeus. Bij deze gelegenheid sloegen zij in de Ideon Andron-grot op Kreta, waar de pasgeboren Zeus verborgen werd gehouden voor zijn vader Kronos, hard met hun schilden tegen elkaar om het gehuil van de baby te overstemmen, opdat Kronos hem niet zou horen. Zij zouden vanuit Kreta de eerste wilde olijfbom verspreid hebben. Vanwege deze daad worden zij gezien als weldoeners van de mensheid.

De olijfbom, de olijfolie en de olijftak zijn niet weg te denken uit de Griekse geschiedenis. Al in de oudheid was de olijfbom een heel belangrijk symbool. Het symbool van leven (denk aan de ark van Noach, de duif die terugkeerde met een olijftakje), eeuwigheid, en overwinning. Bij de Olympische Spelen in de oudheid (De eerste geregistreerde spelen werden in 768 v. Chr. gehouden) werd een Olympisch overwinnaar gekroond met olijftak en als 'prijzengeld' kreeg de overwinnaar olijfolie mee. Later gebruikten de worstelaars olijfolie om hun lichamen in te smeren tijdens de trainingen en wedstrijden.

De godin Athene (godin van de wijsheid) won van de god Poseidon (god van de zee) het recht om de stad Athene te beschermen en naar haar te vernoemen. De heilige olijfbom zou voor altijd voortleven op de Acropolis en bleef verbonden met de geschiedenis van de stad.

Het gebruik van olijfolie is al heel oud. In de Midden-Minoïsche periode (2100-1550 v. Chr.) werd de olie gebruikt voor het branden van de olielampjes, getuige de lampjes die gevonden zijn tijdens de opgravingen. Vanaf de 3e eeuw v. Chr. wordt olijfolie ook gebruikt voor het bereiden van voedsel. Ook in de kerk speelt olijfolie een zeer belangrijke rol, bijvoorbeeld bij de doop van een kind. In de Grieks-Orthodoxe kerk wordt het kind geheel geolied alvorens het drie keer ondergedompeld wordt in het doopvont.

In de traditionele Griekse keuken speelt olijfolie een heel belangrijke rol. Het wordt op velerlei manieren toegepast. Olijfolie wordt ook als conserveermiddel gebruikt om groenten in te maken, net zoals het inmaken in zout of azijn. Ook bij het bereiden van het deeg voor het dagelijks brood wordt olijfolie gebruikt. Voor het bereiden van peulvruchten vormt olijfolie ook een belangrijk bestandsdeel.

De Grieken en hun geloof

Het Grieks-orthodoxe geloof is niet weg te denken uit het leven van de Grieken. Naast het Grieks-orthodoxe geloof zijn er nog andere gelovigen die beleden worden, maar het gaat wel om zeer kleine minderheden: 1,5% islamieten, 0,2% protestanten, 0,3% rooms-katholieken en nog

0,2% overigen, waaronder ongeveer 5000 joden. Onder de overigen vallen ook een aantal Grieks-katholieken; deze gelovigen hebben zich afgesplitst van de Grieks-orthodoxe kerk en erkennen de paus als hoofd van hun kerk. Dit in tegenstelling tot de Grieks-orthodoxe gelovigen; het hoofd van de Grieks-orthodoxe kerk is de patriarch die zitting heeft in Konstantinopoli. (Dit is Istanbul, maar de Grieken houden halsstarrig vast aan de oude benaming.)

Weetje: zowel de naam Istanbul als Konstantinopel zijn van oorsprong Grieks. 'In stin boli' is: naar de stad gaan.

Konstantinopoli: de stad van Konstantijn (de keizer); hij hernoemde de stad Byzantium naar zichzelf.

Binnen het geloof speelt de pope of papás een heel belangrijke rol. Hij is gehuwd, dit in tegenstelling tot de kloosterlingen.

De papás is herkenbaar aan zijn zwarte gewaad en hoofddekseel. Naast zijn functie als papás heeft hij ook nog vaak een baan. Hij kan boer zijn die zijn land bewerkt en zijn dieren verzorgd, hij kan, vaak met zijn vrouw en kinderen, een winkel hebben, een kruidenierswinkel bijvoorbeeld. Het kan dus heel goed voorkomen dat als u een kerk wilt bekijken, u eerst de sleutel moet halen bij de kruidenierswinkel en daar, tot uw verbazing misschien, de papás achter de kassa zit. De papás is ook de vertrouweling van het dorp, iedereen kent natuurlijk de papás en omgekeerd. De priester is een deel van het dorp, maar hij is ook de geestelijke, degene die de huwelijken inzegt, de kindjes doopt en de overledenen begraaft. Daarnaast is hij natuurlijk de voorganger van de kerkelijke diensten op zond- en feestdagen.

De kerkgang zelf

De priesters zullen hun gelovigen geen dwang opleggen om naar de kerk te gaan. De vrouwen zult u het meest aantreffen in de kerk; de mannen zelden, eigenlijk alleen op hoogtijdagen zoals Kerstmis en Pasen én bij een huwelijk, doop en begrafenis. Wel lopen Grieken, zowel mannen als vrouwen, vaak even de kerk in om een kaarsje te branden, of ze bezoeken 'belangrijke' kerken en kloosters als ze zelf in Griekenland op vakantie gaan. Overal zijn er wel belangrijke kerken en kloosters die het waard zijn om bezocht te worden. Het Nea Moni-klooster op Chios is zo'n belangrijke bedevaartkerk. De vrouwen zijn vaak de trouwe kerkbezoeksters. Zij geven ook het geloof en de tradities door aan hun kinderen.

Naamdagen

In Griekenland viert men nauwelijks verjaardagen. Wel heeft ieder eens per jaar een bijzondere dag, vergelijkbaar met de verjaardag in Nederland, alleen viert men niet de geboortedag, maar de naamdag van de heilige waarnaar men vernoemd is. Bijna iedereen is vernoemd naar een heilige, maar sommige Grieken hebben

een antieke naam, ook daarvoor is er één dag waarop deze mensen hun 'naamdag' vieren. Hoe komt het nu dat er zoveel Grieken naar heiligen vernoemd zijn? Want er zijn zoveel mensen die dezelfde namen dragen zoals: Petros, Yannis, Maria, Angeliki enzovoort. De zogenaamde spelregels verklaren dit. Als eerste moet dan gemeld worden dat 97% van de Grieken het Grieks-orthodoxe geloof heeft. De kerk kent heel erg veel heiligen naar wie men vernoemd wordt. Als de eerstgeborene een jongen is, wordt deze vernoemd naar de vader van zijn vader, is het

een meisje dan naar de moeder van de vader. Eerst worden dus de beide ouders van de man vernoemd, daarna wordt er vernoemd naar de ouders van de vrouw. Iedereen in het gezin doet dit. Dus als bijvoorbeeld de vader uit een gezin met meerdere kinderen komt, dan worden in principe alle eerstgeborenen vernoemd naar de ouders. Verschillende neefjes en nichtjes kunnen dus dezelfde namen dragen en hebben dan ook nog vaak dezelfde achternaam. Dat is de reden waarom men in Griekenland bij persoonsgegevens ook altijd de naam van de vader en de moeder vraagt om zo misverstanden te voorkomen. Wel wordt Griekenland ook op dit vlak 'moderner'; niet iedereen houdt zich meer aan de regels met betrekking tot het vernoemen en zelfs dubbele namen en buitenlandse namen komen voor. Dit zou vroeger ondenkbaar geweest zijn.

Cultuur en Tradities

Griekenland is een land van tradities. Ook na zoveel eeuwen van overheersing door vele volken zijn zij er toch in geslaagd om hun cultuur en tradities te behouden. Dat zien we terug in de viering van allerlei feesten, maar bijvoorbeeld ook in de gebruiken rond het huwelijk.

Ondanks dat de modernisering van de laatste jaren duidelijk ook in Griekenland is doorgedrongen – internet en e-mail zijn ook hier niet meer

weg te denken – houden ook de jongeren nog vast aan de vele tradities. Bij volksfeesten zijn het alle generaties die elk op hun eigen manier genieten, jongeren met hun leeftijdsgenoten, ouderen met elkaar en opa en oma genieten van alle generaties.

Enkele feestdagen

1 mei: tijdens deze dag verwelkomt men de lente. De families trekken er op uit en plukken bloemen, men maakt hiervan mooie bloemenkransen en deze worden aan de buitenkant van de huizen gehangen.

Op 24 juni, op de feestdag van de Heilige Yannis, worden deze kransen allemaal verzameld en worden ze verbrand.

Op Chios viert men van 22 t/m 24 juli het feest van de Agia Markella, de beschermheilige van het eiland Chios. Een groot feest waarbij het hele eiland naar het klooster van Agia Markella gaat. Hier wordt het feest groots gevierd. De auto's en bussen staan ver voor het klooster geparkeerd. De politie regelt het verkeer om alle toestroom in goede banen te leiden. Verder zijn er vele andere feesten die ter ere van heiligen en beschermheiligen gevierd worden. Dit verschilt van plaats tot plaats.

Paasfeest

Het belangrijkste feest binnen het orthodoxe kalenderjaar. Het nieuwe begin! Aan het Paas-feest gaat een periode van vasten vooraf. Ook in Griekenland viert men carnaval. Deze gewoonte is overgenomen van de Venetianen. Zij brachten in de Middeleeuwen het carnaval naar Griekenland. Op 'Schone Maandag' begint de vastenperiode. Op deze dag gaat men met familie en vrienden picknicken, de kinderen spelen met hun vliegers, maar ook pa mag graag meespelen. Het eten bestaat uit 'vastenvoedsel'. Tijdens de vastenperiodes (men heeft er officieel vier per kalenderjaar) eet men geen dierlijk voedsel of voedsel dat bereid zou zijn met dierlijke producten, denk aan vetten, eieren en melk. Wat mag men wel? Groente, fruit, granen en kalamari (inktvis) of ochtapodi (octopus). Deze 'vissoorten' bevatten geen bloed en zijn dus geoorloofd. Wel kan gezegd worden dat de vastenperiodes steeds meer aan belangstelling verliezen, maar tijdens de 'Grote Week' voor Pasen probeert men er toch rekening mee te houden. Ook speelt de commercie hier handig op in. McDonald's bijvoorbeeld heeft speciale snacks die passen bij het vasten.

In de 'Grote Week' zijn er meerdere kerkdiensten per dag. De liturgie die gelezen wordt is ook samengevat in een kerkboekje. De diensten wijken niet af van het geschreven woord door Christostomos (330 na Chr.). Op Goede Vrijdag herdenkt men de kruisiging; het is een rouwdag en men onthoudt zich deze dag in principe van voedsel of men eet linzen met veel azijn. s Avonds is er de processie, symbolisch wordt de afname van Christus van het kruis en het dragen van Christus naar het graf nagebootst.

Zaterdag wordt het lam geslacht of de geit. Men bereidt het vlees voor de volgende dag voor. Indien men zelf geslacht heeft, zal men van de binnenste delen van het lam of de geit de Paassoep gaan maken. Zaterdagavond gaat men naar de kerk rond de klok van 21 uur. Men draagt mooie (vaak nieuwe) kleren, het is immers feest! Tevens heeft iedereen een kaars bij zich. Christus wordt nu uit zijn graf gehaald en liggend buiten de kerk gedragen. Dan klopt men drie keer op de gesloten kerkdeur en Christus wordt nu rechtop de kerk binnengedragen; de opstanding is een feit. Dit is precies om middernacht. Het licht is uit en de priester steekt een kaars aan, hij geeft het licht door aan degene die dichtbij staat, die geeft het weer door aan zijn buurman enzovoort. Als een lopend vuurtje worden nu alle kaarsen aangestoken. Men zegt: 'Ontvang het licht, Christus is opgestaan, voorwaarlijk hij is opgestaan. 'Chronia polla', ofwel nog vele jaren!' Buiten wordt nu vuurwerk afgestoken, de rood geverfde eieren worden kapot getikt. Het is feest, een nieuw begin. Hier ligt binnen het orthodoxe geloof het accent, de opstanding van Christus. Men gaat nu, of naar huis, of naar een restaurant. Hier eet men de bekende Paassoep, de 'Mayeritsa soupa'.

Dit is dan het eerste vlees dat men eet na zes weken vasten. Vaak gaat men in gezelschap van familie en vrienden uit, naar de Bouzoukia, een muziekshow met livemuziek en allerlei artiesten.

De volgende dag komen familie en vrienden bij elkaar, en viert men met veel eten, drinken, muziek en dans de opstanding. Het zal u niet verbazen dat veel Grieken met Pasen naar huis willen komen, hoe ver men ook voor moet reizen (ongeveer 5 miljoen Grieken leven buiten Griekenland).

Vier het Grieks Paasfeest met ons mee, zie hiervoor onze **Specials, hier vindt u de Paasreis voor 2015!**

Het feest van Maria Ontslapen:

Dit belangrijke feest wordt op 15 augustus gevierd. De meeste Grieken hebben rond deze periode hun zomervakantie. Ook voorafgaand aan dit feest vast men officieel weer zes weken. De Heilige Maria wordt aangeduid met de Panagia, Moeder Gods. De feesten heten 'panayeries'. Het zijn prachtige volksfeesten die overal weer hun eigen tradities hebben. Rondom de Panagia-kerk (Mariakerk) op het kerkplein viert men feest. Na de kerkdienst is er eten en drinken voor iedereen. Uiteraard is er ook veel muziek en dans. Vaak zijn er rondom de kerk vele marktkraampjes met leuke hebbedingetjes en vooral veel speelgoed voor de kinderen.

Niet-kerkelijke feesten die groots gevierd worden

25 maart: onafhankelijkheidsdag. Op 25 maart

1821 begonnen de Grieken aan hun onafhankelijkheidsstrijd tegen de Osmanen. (Maar 25 maart is ook een kerkelijke feest: Maria Onbevleete Ontvangenis).

28 oktober: 'Ochi' dag; 'Nee' dag. Op 28 oktober

1940 zei de Griekse regering 'nee' tegen Mussolini en vanaf die dag werd Griekenland betrokken bij de Tweede Wereldoorlog. De Duitsers en de Italianen vielen de volgende dag Griekenland binnen.